

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 5 päivänä kesäkuuta 2009

N:o 381—390

SISÄLLYS

N:o		Sivu
381	Laki kuvaohjelmien tarkastamisesta annetun lain muuttamisesta	3409
382	Laki taidenäyttelyiden valtioneuvoston asetuksen 4 §:n muuttamisesta	3412
383	Laki eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta	3413
384	Laki luonnonsuojelulain muuttamisesta	3417
385	Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	3420
386	Laki vesilain 21 luvun muuttamisesta	3422
387	Laki geenitekniikkalain muuttamisesta	3424
388	Laki vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta	3426
389	Valtioneuvoston asetus tartuntatautiasetuksen 2 §:n muuttamisesta	3427
390	Valtioneuvoston päätös Karjalohjan kunnan liittämisestä Lohjan kaupunkiin	3428

N:o 381

Laki

kuvaohjelmien tarkastamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuvaohjelmien tarkastamisesta 25 päivänä elokuuta 2000 annetun lain (775/2000) 4 ja 5 §, 12 §:n 1 momentin 7 kohta, 18 §:n 2 momentti sekä 21 §, sellaisena kuin niistä on 12 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 1380/2006, ja
lisätään lakiin uusi 4 a ja 4 b sekä 21 a—21 c § seuraavasti:

4 §

Valmistustarkoituksen tai sisällön perusteella tarkastuksesta vapautetut kuvaohjelmat

Mitä 3 §:ssä säädetään, ei koske vuorovai-
kutteisista kuvaohjelmista.

Esittämisen- ja levittämisen rajoitukset eivät
myöskään koske kuvaohjelmia:

1) jotka on valmistettu yksinomaan koulu-
tusta tai muuta sivistyksellistä tarkoitusta, tie-
teellistä tutkimusta tai harrastustoimintaa var-
ten;

2) jotka on valmistettu yksinomaan mark-
kinointia varten, lukuun ottamatta kuvaohjel-
man markkinointia alle 18-vuotiaille;

3) jotka sisältävät yksinomaan tai pääasial-
lisesti musiikkiesityksiä taikka toisinnoksia

kulttuuri-, urheilu- tai liikuntatapahtumista tai
hartaustilaisuuksista taikka muista vastaavista
tilaisuuksista ja tapahtumista;

4) jotka sisältävät yksinomaan ajankoh-
taista uutisaineistoa;

5) jotka sisältävät kaikenikäisille lapsille
sopivia animaatio-, leikki-, askartelu- tai
muuta vastaavia esityksiä; tai

6) joissa käsitellään matkailua, ympäristöä
tai niihin verrattavia aiheita.

4 a §

*Levittämistavan perusteella tarkastuksesta
vapautetut kuvaohjelmat*

Televisiossa lähetettävän kuvaohjelman
saa esittää sitä ennakolta tarkastuttamatta.

HE 14/2009
SiVM 3/2009
EV 57/2009

Televisiossa lähetettävästä ohjelmasta säädetään televisio- ja radiotoiminnasta annetussa laissa (744/1998).

Kuvaohjelman saa tilausohjelmalveluna tai tallenteena levittää yleisölle ennakolta tarkastuttamatta, jos:

1) se ei ole televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 19 §:ssä tarkoitettu lasten kehitykselle haitallisena pidettävä ohjelma, joka tulee lähettää sellaiseen aikaan, jolloin lapset eivät tavallisesti katso televisio-ohjelmia; ja

2) se on televisio- ja radiotoiminnasta annetun lain 5 ja 6 §:n mukaisesti Suomeen sijoittautuneella televisio-toiminnan harjoittajalla ohjelmistossaan.

Tilausohjelmalvelun tai kuvaohjelmatal-
lenteen levittäjän on ilmoitettava tarkastusviranomaiselle ohjelmalle asettamansa ikärajasuus 11 §:ssä tarkoitettua yhteydessä.

4 b §

Tarkastuksesta vapautetun kuvaohjelman ottaminen tarkastettavaksi

Tarkastusviranomainen voi määrätä 4 ja 4 a §:ssä tarkoitettua kuvaohjelman tarkastettavaksi ja velvoittaa kuvaohjelman valmistajan, maahantuojan, esittäjän tai levittäjän toimittamaan sille kopion ohjelmasta, jos on syytä epäillä kuvaohjelman sisältävän aineistoa, joka tässä laissa tarkoitettulla tavalla on omiaan vaikuttamaan haitallisesti lasten kehitykseen.

Tarkastusviranomaisen on kiellettävä tarkastettavaksi määrätyn kuvaohjelman esittäminen ja levittäminen 18 vuotta nuoremmille, jos kuvaohjelmaa ei tämän lain mukaan saa hyväksyä heille esitettäväksi ja levitettäväksi.

5 §

Esityksen järjestäjän toiminnan perusteella tarkastuksesta vapautetut kuvaohjelmat

Muunkin kuin 4 ja 4 a §:ssä tarkoitettua kuvaohjelman saa tarkastuttamatta esittää 18 vuotta nuoremmille yliopiston, ammattikorkeakoulun ja muun julkisen valvonnan alaisen oppilaitoksen sekä yleisen kirjaston ja Kansallisen audiovisuaalisen arkiston toiminnassa samoin kuin tieteellisiä tai taiteellisia kysymyksiä käsittelevässä kongressissa, tie-

teellisen yhdistyksen kokouksessa ja niihin verrattavassa tilaisuudessa.

12 §

Merkinnät

Esitettävään ja levitettävään kuvaohjelmaan tai sen yhteyteen on tehtävä selvästi havaittava merkintä, josta ilmenee:

7) ikärajasuus tarkastamattomalle vuorovaikutteiselle kuvaohjelmalle ja 4 a §:n 2 momentissa tarkoitettulle tilausohjelmalle ja tallenteelle.

18 §

Muutoksenhaku tarkastusviranomaisen päätökseen

Kuvaohjelmalevityksen valvontamaksua koskevaan tarkastusviranomaisen päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

21 §

Maksut

Tämän lain mukaisista tarkastusviranomaisen ja valtion elokuva-autokunnan päätöksistä perittävistä maksuista säädetään valtion maksuperustelaissa (150/1992).

Kuvaohjelmalevityksen valvonnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi peritään Valtion elokuvatarkastamolle kuvaohjelmalevityksen valvontamaksu.

21 a §

Valvontamaksun maksuvelvollisuus

Kuvaohjelmalevityksen valvontamaksun on velvollinen suorittamaan sellainen tilausohjelmalvelun tai kuvaohjelmatal-
lenteen levittäjä, joka tarjoaa yleisölle kuvaohjelmia, jotka on 4 a §:n mukaisesti vapautettu tarkastuksesta tai joille on asetettu 11 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen yhteydessä 18 vuoden ikäraja.

Maksuvelvollisuus alkaa sinä kalenterivuonna, jonka aikana tilausohjelmalveluja tai tallenteita ryhdytään levittämään. Valvontamaksua ei palauteta, vaikka toiminnan harjoittaja lopettaa toimintansa kesken kalenterivuoden.

21 b §

Valvontamaksun suuruus

Kuvaohjelmalevityksen vuosittainen valvontamaksu on 800 euroa.

21 c §

Valvontamaksun määrääminen ja periminen

Kuvaohjelmalevityksen valvontamaksu peritään vuosittain kahdessa erässä. Maksun

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

määrää maksettavaksi Valtion elokuvatarkastamo.

Maksu saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään. Jollei maksua suoriteta viimeistään eräpäivänä, maksamattomalle määrälle peritään vuotuista viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:ssä säädetyn korkokannan mukaan. Viivästyskoron sijasta viranomainen voi periä viiden euron suuruisen viivästysmaksun, jos viivästyskoron määrä jäisi tätä pienemmäksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Vuoden 2009 osalta valvontamaksu on puolet 21 b §:ssä säädetystä maksusta.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuri- ja urheiluministeri *Stefan Wallin*

N:o 382

Laki

taidenäyttelyiden valtiontakuusta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan taidenäyttelyiden valtiontakuusta 30 päivänä toukokuuta 1986 annetun lain (411/1986) 4 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1116/2001, seuraavasti:

4 §

Valtiontakuun myöntäminen

Valtiontakuu voi olla enintään näyttelyesi-
neiden vakuutusarvon määräinen. Myönnet-
tyjen valtiontakuiden yhteenlaskettu takuu-

vastuu saa samanaikaisesti olla enintään
1 000 miljoonaa euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elo-
kuuta 2009.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuri- ja urheiluministeri *Stefan Wallin*

N:o 383

Laki**eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan seuraavien ympäristölle aiheutuvien vahinkojen korjaamiseen:

- 1) luonnonsuojelulain (1096/1996) 5 a §:ssä tarkoitettu luontovahinko;
- 2) ympäristönsuojelulain (86/2000) 84 a §:ssä tarkoitettu vesistön merkittävä pilaantuminen; ja
- 3) vesilain (264/1961) 21 luvun 3 c §:ssä tarkoitettu vesistön tai pohjaveden huomattavan haitallinen muutos.

Tätä lakia ei sovelleta, jos vahinko on aiheutunut:

- 1) poikkeuksellisesta luonnonilmiöstä;
- 2) toimenpiteestä, jonka yksinomaisena tarkoituksena on suojata luonnonmullistuksilta;
- 3) toimenpiteestä, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maanpuolustus tai kansainvälinen turvallisuus;
- 4) tapahtumasta, johon sovelletaan merilain (674/1994) 10 ja 10 a lukua;
- 5) toiminnasta, josta säädetään ydinvastuulaisissa (484/1972).

2 §

Viittaus muuhun lainsäädäntöön

Korjaamisesta säädetään luonnonsuojelulaisissa, ympäristönsuojelulaisissa, vesilaisissa ja geenitekniikkalaisissa (377/1995).

HE 228/2008
YmVM 3/2009
EV 48/2009

Velvollisuudesta ehkäistä 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun vahingon aiheutuminen sekä velvollisuudesta rajoittaa aiheutuneita vahinkoja säädetään 1 momentissa mainituissa laeissa sekä vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetussa laissa (719/1994).

3 §

Korjaavista toimenpiteistä päättävä viranomainen

Tässä laissa tarkoitetuista korjaavista toimenpiteistä päättävästä viranomaisesta, jäljempänä *viranomainen*, säädetään 2 §:n 1 momentissa mainituissa laeissa.

2 luku

Vahingon korjaaminen

4 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *luonnonvaralla*:

a) luonnonsuojelulain 5 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja luontotyyppisiä ja lajien elinympäristöjä samoin kuin lajeja sekä niiden esiintymis-, lisääntymis- ja levähdyspaikkoja;

b) vesilain 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua vesialuetta ja 4 §:ssä tarkoitettua pohjavettä;

c) Suomen aluevesien rajoista annetussa laissa (463/1956) tarkoitettua aluevettä;

d) Suomen talousvyöhykkeestä annetussa laissa (1058/2004) tarkoitettua talousvyöhykettä;

2) *luonnonvarapalvelulla* luonnonvaran hyödyllistä vaikutusta toiselle luonnonvaralle tai ihmisille;

3) *perustilalla* luonnonvarojen ja luonnonvarapalveluiden vahinkoa edeltänyttä tilaa.

5 §

Korjaavat toimenpiteet

Luonnonvarat ja luonnonvarapalvelut on palautettava perustilaan poistamalla vahingosta aiheutunut haitallinen muutos (*ensisijainen korjaaminen*).

Jos perustilaa ei voida täysimääräisesti palauttaa, vahingon luonnonvaralle ja luonnonvarapalvelulle aiheuttama heikennys on korvattava vahingoittuneella alueella tai muualla tehtävillä toimenpiteillä (*täydentävä korjaaminen*).

Vahingoittuneella alueella tai muualla tehtävillä toimenpiteillä on korvattava luonnonvaralle ja luonnonvarapalvelulle aiheutuvat väliaikaiset menetykset siihen saakka, kunnes ensisijainen ja täydentävä korjaaminen on vaikuttanut täysimääräisesti (*korvaava korjaaminen*).

6 §

Korjaavien toimenpiteiden valinta

Viranomaisen on toimenpiteitä harkitessaan otettava huomioon:

- 1) vahingon luonne, laajuus ja vakavuus;
- 2) luonnollisen palautumisen mahdollisuus;
- 3) ihmisen terveydelle aiheutuvat riskit;
- 4) vahingon korjaamisesta aiheutuvat kustannukset;
- 5) muut alueella mahdollisesti tapahtuneet vahingot.

Toimenpiteiden valinnassa otetaan huomioon vahingon aiheuttaneen toiminnanharjoittajan ehdotus sekä 2 §:n 1 momentissa mainittujen lakien nojalla vireillepanoon oikeutettujen huomautukset.

7 §

Korjaavat toimenpiteet vahingoittuneen alueen ulkopuolella

Viranomaisen voi antaa vahingon aiheuttaneelle toiminnanharjoittajalle oikeuden suorittaa 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettut toimenpiteet vahingoittuneen alueen ulkopuolella. Korjaavista toimenpiteistä ei saa aiheutua vältettävissä olevaa haittaa. Viranomaisen on ennen toimenpiteistä päättämistä varattava kiinteistön omistajalle tai erityisen oikeuden haltijalle tilaisuus tulla kuulluksi.

Jos korjaavien toimenpiteiden suorittamisesta aiheutuu kiinteistön omistajalle tai erityisen oikeuden haltijalle merkityksellistä haittaa, hänellä on oikeus saada siitä täysi korvaus. Antaessaan 1 momentissa tarkoitettua oikeuden viranomaisen on samalla määrättävä toimenpiteistä aiheutuvat haitat korvattaviksi. Jos korvauksesta ei ole voitu sopia, korvauksen suuruutta määrättäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta annetussa laissa (603/1977) säädetään.

Jos korvaukseen oikeutettu ei saa perittyä korvausta vahingon aiheuttaneelta toiminnanharjoittajalta, korvauksen suorittamisesta vastaa valtio.

8 §

Korjaamisen lopettaminen

Viranomaisen voi 2 §:n 1 momentissa mainitussa laissa säädettyssä, korjaavien toimenpiteiden määräämistä koskevassa menettelyssä päättää, että korjaaminen lopetetaan, jos:

- 1) toteutetut korjaavat toimenpiteet turvaavat sen, ettei vaaraa ihmisen terveydelle ja luonnonvaralle enää ole; ja
- 2) korjaamisen jatkamisen kustannukset olisivat suhteettomia sillä ympäristölle saavutettaviin hyötyihin verrattuna.

9 §

Viranomaisen oikeus ryhtyä toimenpiteisiin

Alueellinen ympäristökeskus voi valtion kustannuksella tehdä tai teettää välttämättö-

mät vahingon ehkäisemistä tai rajoittamista koskevat toimenpiteet taikka korjaavat toimenpiteet vahingoittuneella alueella, jos:

1) asia on kiireellinen eikä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettussa laissa säädettyä menettelyä voida odottaa vahingon olennaisesti laajentamatta; tai

2) vahingon aiheuttanut toiminnanharjoittajaa ei vaikeudetta saada selville.

Alueellisen ympäristökeskuksen on 1 momentissa tarkoitettun toimenpiteen jälkeen tai kun 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu toiminnanharjoittaja on saatu selville, viipymättä pantava vireille menettely korjaavista toimenpiteistä määräämiseksi siten kuin 2 §:n 1 momentissa mainitussa laissa säädetään.

3 luku

Kustannusvastuu

10 §

Kustannusvastuu

Vahingon aiheuttanut toiminnanharjoittaja vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat:

1) 5 §:ssä tarkoitetuista korjaavista toimenpiteistä; ja

2) viranomaiselle vahingon ja sen välittömän uhan arvioimisesta, korjaavista toimenpiteistä päättämisestä ja valvonnasta.

Jos vahinko on aiheutunut useammasta kuin yhdestä toiminnasta, vastuu 1 momentissa tarkoitetuista kustannuksista on jaettava toiminnanharjoittajien kesken sen mukaan, mikä on heidän aiheuttamansa osuus koko vahingosta. Jos tätä osuutta ei voida arvioida, vastuu jaetaan pääluvun mukaan.

11 §

Kustannusvastuun rajoitukset

Toiminnanharjoittaja ei vastaa 10 §:ssä tarkoitetuista kustannuksista, jos toiminnanharjoittaja voi osoittaa, että vahinko:

1) on kolmannen osapuolen aiheuttama ja se on aiheutunut toiminnanharjoittajan asianmukaisista turvatoimenpiteistä huolimatta;

2) johtuu viranomaisen antaman määräyksen tai ohjeen noudattamisesta, jollei kyse ole toiminnanharjoittajan omasta toiminnasta ai-

heutuneen päästön tai muun tapauksen johdosta annetusta määräyksestä tai ohjeesta.

12 §

Kustannusten kohtuullistaminen

Toiminnanharjoittaja, joka osoittaa menelleensä huolellisesti, ei vastaa 10 §:ssä tarkoitetuista kustannuksista täysimääräisesti.

Kustannusten kohtuullistamisen edellytyksenä on, että:

1) vahinko johtuu päästöstä tai tapahtumasta, joka vastaa toiminnalle myönnetyn luvan ehtoja tai viranomaisen muuta päätöstä; tai

2) vahingon aiheuttaneessa toiminnassa on noudatettu toimintaa koskevan lainsäädännön velvoitteita.

13 §

Kustannusvastuusta päättäminen

Kustannusvastuun jakautumista, rajoittamista ja kustannusten kohtuullistamista koskeva asia päätetään korjaaviin toimenpiteisiin määräämistä koskevassa, 2 §:n 1 momentissa mainitussa laissa säädettyssä menettelyssä.

14 §

Valtiolle aiheutuneiden kustannusten takaisinperintä

Valtion 7 §:n 3 momentin nojalla maksama korvaus peritään toiminnanharjoittajalta siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Valtiolle 9 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuneet kustannukset on perittävä vahingon aiheuttaneelta toiminnanharjoittajalta viiden vuoden kuluessa kyseisten toimenpiteiden saattamisesta päätökseen tai viiden vuoden kuluessa siitä, kun vahingon aiheuttanut toiminnanharjoittaja on saatu selville. Jos takaisinperimisestä aiheutuvat kulut ovat suuremmat kuin takaisinperittävä määrä, voidaan kustannukset jättää perimättä. Päätöstä takaisinperinnästä ei saa panna täytäntöön ennen kuin se on saanut lainvoiman.

15 §

Valtion osallistuminen korjaaviin toimenpiteisiin

Jos toiminnanharjoittaja ei 11 §:stä johtuvasta syystä vastaa kustannuksista tai vahingon aiheuttaneen toiminnanharjoittajan kustannusvastuuta on 12 §:n nojalla kohtuullistettu, alueellinen ympäristökeskus voi ympäristötöyönä tehdä tai teettää korjaavat toimet.

4 luku

Erinäiset säännökset

16 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä:

- 1) 5 §:ssä tarkoitetuista korjaavista toimenpiteistä;
- 2) 6 §:ssä tarkoitetussa korjaavien toimenpiteiden valinnassa huomioon otettavista seikoista;

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

3) 10 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaiselle aiheutuneiden kustannusten määrittämisessä huomioon otettavista seikoista.

17 §

Muutoksenhaku

Muutoksenhausta korjaaviin toimenpiteisiin määrittämisestä koskevasta viranomaisen päätöksestä säädetään 2 §:n 1 momentissa mainituissa laeissa.

18 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Ennen tämän lain voimaantuloa päättyneestä toiminnasta johtuneen vahingon korjaamiseen ei sovelleta tätä lakia, vaikka vahinko olisi ilmennyt vasta lain voimaantulon jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 384

L a k i**luonnonsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun luonnonsuojelulain (1096/1996) 2 §:n 2 momentti, 3 §, 47 §:n otsikko, 49 §:n 3 ja 4 momentti ja 70 §, sellaisena kuin niistä on 49 §:n 4 momentti laissa 553/2004, sekä
lisätään lakiin uusi 5 a §, 47 §:ään uusi 5 momentti sekä lakiin uusi 57 a § seuraavasti:

2 §

Lain soveltamisala

Lakia ei kuitenkaan sovelleta metsien hoitamiseen ja käyttämiseen niiltä osin kuin siitä säädetään metsälaissa (1093/1996), lukuun ottamatta 4, 5 a, 9, 39, 42, 47—49, 55, 56 ja 57 a §:ää sekä 3—5 ja 10 lukua.

3 §

Euroopan yhteisön direktiivit

Tällä lailla pannaan täytäntöön luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY, jäljempänä *luontodirektiivi*, luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY, jäljempänä *lintudirektiivi*, muilta osin kuin metsästyslain (615/1993) 5 §:ssä tarkoitettujen eläinlajien osalta, ja ympäristövastuusta ympäristövahin-

kojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, jäljempänä *ympäristövastuudirektiivi*, jollei sen täytäntöönpanosta muussa laissa muuta säädetä.

5 a §

Luontovahinko

Luontovahingolla tarkoitetaan suotuisan suojelutason saavuttamisen tai säilyttämisen kannalta merkittävää, mitattavissa olevaa suoraa tai välillistä haitallista vaikutusta:

1) 10 luvussa tarkoitettujen Natura 2000 -verkostoon sisältyvien alueiden niille luonnonarvoille, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty verkostoon;

2) lintudirektiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille ja direktiivin liitteessä I luetelluille lajeille sekä luontodirektiivin liitteessä II luetelluille lajeille;

3) 2 kohdassa tarkoitettujen lajien sellaisille esiintymispaikoille, joiden hävittäminen tai heikentäminen on kielletty sen mukaan kuin tämän lain 47 §:ssä säädetään;

HE 228/2008
 YmVM 3/2009
 EV 48/2009

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 35/2004/EY (32004L0035); EYVL N:o L143, 30.4.2004, s. 56

4) luontodirektiivin liitteessä IV luetuille lajeille tai liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvan yksilön lisääntymis- ja levähdyspaikoille.

Luontovahinkona ei kuitenkaan pidetä sellaista haitallista vaikutusta, jonka aiheuttamiseen on myönnetty poikkeus 48 §:n 2 momentin, 49 §:n 3 momentin tai 66 §:n nojalla.

Haitallisen vaikutuksen merkittävyyttä on arvioitava suhteessa asianomaisen luontotyypin tai lajin suojelun tasoon vahingontapahtumahetkellä sekä niiden tuottamiin palveluihin ja luonnolliseen uudistumiskykyyn. Haitallisen vaikutuksen merkittävyyttä määrittävistä seikoista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

47 §

Lajien esiintymispaikkojen suojelu

Edellä 5 a §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen lajien suotuisan suojelutason saavuttamisen tai säilyttämisen kannalta merkittävien esiintymispaikkojen hävittäminen tai heikentäminen on kielletty. Kiellon voimaantuloon ja lakkauttamiseen sovelletaan, mitä tämän pykälän 3 ja 4 momentissa säädetään.

49 §

Euroopan yhteisön lajisuojelua koskevat erityissäännökset

Alueellinen ympäristökeskus voi yksittäistapauksessa myöntää luvan poiketa 1 momentin kiellosta sekä 2 momentissa tarkoitettujen eläin- ja kasvilajien osalta 39 §:n, 42 §:n 2 momentin sekä 47 §:n 2 ja 5 momentin kielloista luontodirektiivin artiklassa 16 (1) mainituilla perusteilla. Vastaavasti lintudirektiivin artiklassa 1 tarkoitettujen lintujen osalta voidaan myöntää poikkeus sanotun direktiivin artiklassa 9 mainituilla perusteilla.

Alueellinen ympäristökeskus voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen 2 momentin kiellosta luontodirektiivin artiklassa 16 (1) mainituilla perusteilla. Vastaavasti lintudirek-

tiivin artiklassa 1 tarkoitettujen lintujen osalta voidaan myöntää poikkeus lintudirektiivin artiklassa 9 mainituilla perusteilla.

57 a §

Luontovahingon ehkäiseminen ja korjaaminen

Jos luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka harjoittaa ammatillista toimintaa tai joka tosiasiassa määrää tästä toiminnasta (*toiminnanharjoittaja*), tahallaan tai huolimattomuudesta aiheuttaa tai uhkaa välittömästi aiheuttaa tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisella toimenpiteellä tai laiminlyönnillä luontovahingon, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava luontovahingosta tai sen välittömästä uhasta viipymättä alueelliselle ympäristökeskukselle ja ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäisiksi.

Saatuaan tiedon luontovahingosta tai sen välittömästä uhasta, alueellisen ympäristökeskuksen on, sen lisäksi, mitä 57 §:ssä säädetään, määrättävä haitan aiheuttanut toiminnanharjoittaja tarvittaessa ryhtymään toimenpiteisiin haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäisiksi sekä määrättävä toiminnanharjoittaja ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin. Alueellinen ympäristökeskus voi tehostaa määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Vireillepano-oikeudesta säädetään tämän lain 57 §:n 2 momentissa.

Alueellisella ympäristökeskuksella on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada toiminnanharjoittajalta luontovahingon tai sen uhan ehkäisemisen taikka luontovahingon korjaamisen kannalta välttämättömät tiedot.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta luontovahinkoon, jonka ehkäisemisestä ja korjaamisesta säädetään ympäristösuojelulaissa (86/2000), vesilaissa (264/1961) tai geenitekniikkalaissa (377/1995).

70 §

Päätösten maksuttomuus

Tämän lain nojalla annetut luonnonsuojelualueita, maisema-alueita ja luonnonmuistomerkkejä koskevat päätökset samoin kuin

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

30 §:n 1 momentin sekä 47 §:n 3 ja 5 momentin nojalla annetut päätökset ovat maksuttomia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 385

L a k i**ympäristönsuojelulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä helmikuuta 2000 annetun ympäristönsuojelulain (86/2000) 7 §, 92 §:n 1 momentti sekä 101 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 101 §:n 3 momentti laissa 252/2005, ja

lisätään 5 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirrytään 3 momentiksi, ja lakiin uusi 84 a—84 c § seuraavasti:

5 §

Yleiset velvollisuudet

— — — — —
 Jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi (*pilaantumisen torjuntavelvollisuus*).

— — — — —

7 §

Maaperän pilaamiskielto

Maahan ei saa jättää tai päästää jätettä tai muuta ainetta taikka organismeja tai mikroorganismeja siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähenymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus (*maaperän pilaamiskielto*).

HE 228/2008
 YmVM 3/2009
 EV 48/2009

84 a §

Määräys vesistön merkittävän pilaantumisen ja luontovahingon korjaamiseksi

Jos 84 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun rikkomuksen tai laiminlyönnin seurauksena aiheutuu merkittävää vesistön pilaantumista tai luonnonsuojelulain 5 a §:ssä tarkoitettu luontovahinko, on, sen lisäksi mitä 84 §:n 1 momentissa säädetään, ympäristölupaviraston sen lupaa edellyttävän toiminnan osalta ja muussa tapauksessa alueellisen ympäristökeskuksen määrättävä toiminnanharjoittaja ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin.

Jos vesistön merkittävä pilaantuminen tai luontovahinko on aiheutunut onnettomuuden tai muun ennakoimattoman syyn seurauksena, on ympäristölupaviraston sen lupaa edellyttävän toiminnan osalta ja muussa tapauksessa alueellisen ympäristökeskuksen määrättävä vahingon aiheuttanut toiminnanharjoittaja eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin.

84 b §

Vesistön pilaantumisen merkittävyyden arviointi

Edellä 84 a §:ssä tarkoitettua vesistön pilaantumisen merkittävyyttä arvioitaessa on muun ohella otettava huomioon, mitä 50 §:n 2 momentissa säädetään. Tarkempia säännöksiä pilaantumisen merkittävyyden arvioimisesta ja arvioinnissa huomioon otettavista seikoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

84 c §

Ilmoitus vesistön merkittävästä pilaantumisesta ja luontovahingosta

Toiminnanharjoittajan on viipymättä ilmoitettava alueelliselle ympäristökeskukselle 84 a §:ssä tarkoitettua vesistön merkittävästä pilaantumisesta ja luontovahingosta sekä niiden välittömästä uhasta.

92 §

Vireillepano-oikeus

Jollei 77, 79, 84, 84 a, 85 tai 86 §:ssä tarkoitettu asia ole tullut vireille valvontaviranomaiset omasta aloitteesta, asian voi panna kirjallisesti vireille:

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

1) se, jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea;

2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;

3) toiminnan sijaintikunta ja muu kunta, jonka alueella toiminnan ympäristövaikutukset ilmenevät;

4) alueellinen ympäristökeskus sekä toiminnan sijaintikunnan ja vaikutusalueen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen;

5) muu asiassa yleistä etua valvova viranomainen.

101 §

Päätöksen täytäntöönpano muutoksenhausta huolimatta

Viranomainen voi määrätä, että 46, 64, 64 a, 78, 79, 82, 84, 84 a ja 85—87 §:ssä tarkoitettua määräystä tai päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 386

Laki**vesilain 21 luvun muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 19 päivänä toukokuuta 1961 annetun vesilain (264/1961) 21 lukuun uusi 3 c—3 e § seuraavasti:

21 luku

Erityisiä määräyksiä

3 c §

Jos tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastainen patoamiseen taikka vedenottoon liittyvä toimenpide tai velvollisuuksien laiminlyönti aiheuttaa tai uhkaa välittömästi aiheuttaa huomattavan haitallisen muutoksen vesistössä tai pohjavedessä taikka luonnonsuojelulain (1096/1996) 5 a §:ssä tarkoitetun luontovahingon, ympäristölupaviraston on, sen lisäksi, mitä 3 §:ssä säädetään, määrättävä haitan aiheuttanut ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi taikka ryhtymään eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin. Asian käsittelyssä noudatetaan tämän luvun 3 §:ssä säädettyä menettelyä.

Mitä 1 momentissa säädetään, koskee myös luontovahinkoa, joka on tahallaan tai

huolimattomuudesta aiheutettu muulla kuin 1 momentissa mainitulla tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vastaisella toimenpiteellä taikka laiminlyönnillä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vesistön ja pohjaveden haitallisen muutoksen huomattavuutta arvioitaessa on muun ohella otettava huomioon, mitä vesienhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa vesienhoitosuunnitelmassa on esitetty hankkeen vaikutusalueen vesien tilaan ja käyttöön liittyvistä seikoista.

Tarkempia säännöksiä haitallisen muutoksen huomattavuuden arvioimisesta ja arvioinnissa huomioon otettavista seikoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

3 d §

Edellä 3 c §:ssä tarkoitetun haitan tai vahingon aiheuttaneen on viipymättä ilmoitettava haitasta tai vahingosta ja niiden välittömästä uhasta alueelliselle ympäristökeskuskelle ja ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin haitan tai vahingon ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi.

HE 228/2008
 YmVM 3/2009
 EV 48/2009

3 e §

Jos 3 c §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu asia ei ole tullut vireille alueellisen ympäristökeskuksen hakemuksesta, asian voi panna kirjallisesti vireille se, joka 17 luvun 1 §:n 2 momentin nojalla saa hakea muutosta ympä-

ristölupaviraston päätökseen. Ympäristölupaviraston on pyydettävä asian ratkaisemista varten tarvittavat lausunnot.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 387

Laki**geenitekniikkalain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun geenitekniikkalain (377/1995) 7 luvun otsikko ja 44 §:n 1 momentti, sellaisena kuin niistä on 44 §:n 1 momentti laissa 847/2004, ja *lisätään* lakiin siitä mainitulla lailla 847/2004 kumotun 23 §:n tilalle uusi 23 § sekä lakiin uusi 36 c § seuraavasti:

7 luku

Kiellot, rajoitukset ja määräykset

23 §

*Määräys merkittävän ympäristöhaitan
 ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi*

Jos 22 §:n 1 momentissa tarkoitetun säännösten vastaisen toiminnan seurauksena aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristönsuojelulain (86/2000) 84 a §:ssä tarkoitettua merkittävää vesistön pilaantumista tai luonnonsuojelulain (1096/1996) 5 a §:ssä tarkoitettu luontovahinko, geenitekniikanlautakunnan on, sen lisäksi, mitä 22 §:ssä säädetään, määrättävä vahingon tai sen uhan aiheuttanut toiminnanharjoittaja ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin vahingon ehkäisemiseksi tai rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi taikka ryhtymään eräiden ympä-

ristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta annetussa laissa (383/2009) tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin. Määräyksen antamisessa noudatetaan tämän lain 22 §:ssä säädettyä menettelyä.

Geenitekniikan lautakunnan on pyydettävä 1 momentissa tarkoitetun asian ratkaisemista varten tarvittavat lausunnot.

36 c §

Vireillepano-oikeus

Edellä 23 §:ssä tarkoitetun asian voi kirjallisesti panna vireille:

1) se jonka oikeutta tai etua asia saattaa koskea;

2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen ja jonka sääntöjen mukaisella toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät.

HE 228/2008
 YmVM 3/2009
 EV 48/2009

44 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valitusoikeus 23 §:n mukaisessa asiassa on myös rekisteröidyllä yhdistyksellä tai sää-

tiöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen ja jonka sääntöjen mukaisella toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilme-

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

N:o 388

Laki

vaarallisten aineiden kuljetuksesta annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään vaarallisten aineiden kuljetuksesta 2 päivänä elokuuta 1994 annetun lain (719/1994)
4 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

4 §

Suhde eräisiin säädöksiin

(1096/1996) 5 a §:ssä tarkoitetun luontova-
hingin korjaamisesta säädetään ympäristön-
suojelulain (86/2000) 84 a §:n 2 momentissa.

Kuljetuksesta aiheutuneen vesistön merkit-
tävän pilaantumisen tai luonnonsuojelulain

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinä-
kuuta 2009.

Helsingissä 29 päivänä toukokuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ympäristöministeri *Paula Lehtomäki*

HE 228/2008
YmVM 3/2009
EV 48/2009

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 35/2004/EY (32004L0035); EYVL N:o L143, 30.4.2004, s. 56

N:o 389

Valtioneuvoston asetus
tartuntatautiasetuksen 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä

muutetaan 31 päivänä lokakuuta 1986 annetun tartuntatautiasetuksen (786/1986) 2 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 281/2009, seuraavasti:

2 §

Yleisvaarallisia tartuntatauteja ovat:

ehec-infektio
hepatiitti A
influenssa A -viruksen ihmiselle uusi alatyyppe H1N1
influenssa A -viruksen alatyyppe H5N1
isorokko
keltakuume
kolera
kuppa
kurkkumätä
lavantauti, pikkulavantauti ja muut salmonellojen aiheuttamat taudit
meningokokin aiheuttamat septiset taudit ja aivokalvontulehdukset
pernarutto
polio
rutto
sars
shigellapunatauti
tuberkuloosi ja
virusten aiheuttamat verenvuotokuumeet, ei kuitenkaan myyräkuume.

Ilmoitettavia tartuntatauteja ovat:
botulismi

Creutzfeldt-Jakobin taudin uusi variantti
ekinokokkoosi
hemofiluksen aiheuttamat septiset taudit ja aivokalvontulehdukset
hepatiitti B
hepatiitti C
hinkuyskä
hiv-infektio
sukupuoliteitse leviävät klamydiainfektiot
legionelloosi
listerioosi
malaria
muut mykobakteeritaudit kuin tuberkuloosi
puutiaisivokuume
rabies
sankkerit
sikotauti
tippuri
tuhkarokko ja
vihurirokko.

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä kesäkuuta 2009.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 4 päivänä kesäkuuta 2009

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

Hallitussihteeri Liisa Katajamäki

N:o 390

Valtioneuvoston päätös

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

Karjalohjan kunnan liittämisestä Lohjan kaupunkiin

Annettu Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 2009

Valtioneuvosto on 19 päivänä joulukuuta 1997 annetun kuntajakolain (1196/1997) 11 §:n 1 momentin ja 6 päivänä kesäkuuta 2003 annetun kielilain (423/2003) 5 §:n nojalla päättänyt:

Kuntajaon muutos

Karjalohjan kunta liitetään Lohjan kaupunkiin.

Vaikutukset oikeudelliseen ja hallinnolliseen jaotukseen

Laajentunut kunta kuuluu valtion alue- ja paikallishallinnon sekä Euroopan unionin toiminnassa noudatettavien aluejakojen osalta samoihin tuomiopiireihin ja hallintoalueisiin kuin nykyinen Lohjan kaupunki.

Vaikutukset kielelliseen jaotukseen

Laajentuneen Lohjan kaupungin kielellisestä asemasta vuodesta 2013 alkaen säädetään erikseen.

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013.

Helsingissä 28 päivänä toukokuuta 2009

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

Päätöksen tiedoksi saattaminen

Päätös on ilmoitettava asianomaisissa kunnissa niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös ja sen perustelut tulee pitää kunnan ilmoitustaululla, kunnes päätös on saanut lainvoiman.

Päätöksen tiedoksi saattamisesta muutoin vastaa valtiovarainministeriö.

Valitusosoitus

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla asianomainen kunta tai sen jäsen.

Muutosta haetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle osoitettavalla ja toimitettavalla valituskirjelmällä.

Valituskirjelmän on oltava korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamossa, Unioninkatu 16, 00130 Helsinki, 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on julkaistu säädöskokoelmassa.

Valituskirjelmässä on ilmoitettava valittajan nimi, kotikunta ja yhteystiedot sekä valituksen kohteena oleva päätös, päätökseen haettava muutos ja haettavan muutoksen perusteet.

Ylitarkastaja Suvi Savolainen

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 381—390, 2 1/2 arkkia